VOLUME 56. ÁPRILIS 15, 1964 No. 8. szám — 1964 április 15

Evangéliumi Hirnök
GOSPEL MESSENGER

JÉZUS mondá: "De előbb hirdettetnie kell az evangéliumnak minden pogány népek között." (Márk 13:10.)

Az Amerikai Magyar Baptista Szövetség hivatalos lapja
Official Organ of the Hungarian Baptist Union of America

Isten áldása

Bármit cselekszünk, hasztalan,
Csak múló percnek élünk.
És eltűnik majd nyomtalan
Isten áldása nélkül!

Ki jóra ösztönöz. segít,
Ki mindnyájunknak Atyja,
Munkáink apró köveit
Szilárdan összetartja.

A jó Isten megszenteli
A kezdetet s a véget:
Szivünk virággal lesz teli,
Ha az Ő napja éltet.

De bármi épül, hasztalan,
Csak múló percnek épül
És el fog tünni nyomtalan
Isten áldása nélkül!

R. Gy.

MINDIG KÖZELEBB

A templom ott már messze volt neked,
s emlékezem, a költözést tervezgetve,
ezt kérdezted, hogy itt közelebb lesz-e?
"Közelebb, Édesanyám! Közelebb!"

És te akkor örültél ezen.
Bár visszatartott zord idő, hideg tél,
az új otthonból néha eltipegtél
még Isten hajlékáig nehezen.

Szemem könnyesen utánad tekint.
Hiszen — közelebb költöztél megint,
— mert minden földi közelség kevés! —

oda, hol templom nélkül, szüntelen
maga az Isten van jelen.
Oh, milyen boldog, szent költözködés!

T. E.

A legáldottabb szolgálat Isten igéjének terjesztése. Lapunk terjesztésével Isten igéjét terjeszted!

Halál, hol a te fullánkod?

Irta: Dr. Haraszti Sándor

Az életnek vannak olyan tényei, amelyekkel előbb-utóbb mindenkinek számolnia kell. Ilyenek:

> a szenvedés ténye, a bűn nyomorúsága és a halál elkerülhetetlensége.

Filozófusok a végső kérdések közé sorolják ezeket, és egész filozófiai rendszereket dolgoztak ki a megmagyarázásukra. A világ nagy vallási rendszerei ugyancsak igen tekintélyes helyet szentelnek ezeknek a problémáknak. Egy történet szerint az emberiség nagy eseményei ebben a három szóban foglalhatók össze:

> születtek, szenvedtek, meghaltak.

A Szentírás nagyon valóságosnak veszi a szenvedés, a bűn és a halál problémáját, és csupán az élet kérdéseivel foglalkozik bővebben, mint a haláléval. Jézus Krisztus földrejövetelének a főcélja az volt, hogy "megszabadítsa azokat, akik a haláltól való félelem miatt egész életükben rabok valának" (Zsid. 2:15). Egy alkalommal azt a kijelentést teszi a Megváltó, hogy aki Őbenne hisz, az "általment a halálból az életre". Jézus Krisztus váltsághalálának és feltámadásának az üzenete nem egyéb, mint felelet erre a gyötrő kérdésre: mire számíthatok a halál után?

A Szentírás felelete nem bizonytalan, hanem világos és egyértelmü:

> "Ha az Ő halálának hasonlatossága szerint vele eggyé lettünk, bizonyára feltámadása szerint is azok leszünk" (Róma 6:5.).

Igehirdetői működésem során nem egyszer tapasztaltam, hogy az igei igazságokról való bizonyságtevésnek van egy nagy gyengéje: a hallgatók úgy veszik az igehirdetést, mint valami bölcselkedő eszmefuttatást különböző érdekes, esetleg éppen fontos dolgokról is, melyeknek azonban kevés gyakorlati jelentősége van. Valahogy úgy vannak ezekkel a dolgokkal, mint jómagam is voltam nemrégen, mikor a kórházunkban tűzoltási gyakorlatot mutattak be a tűzoltók. Be kellett csuknunk az ablakokat, lezárnunk az emeleteket összekötő ajtókat, hordágyakra tettük a betegeket, ellenőriztük hogy az ápolónők és a segédszemélyzet a helyükön voltak-e, megvizsgáltuk, hogy minden orvos tudta-e a beosztását, stb. Azonban magamban azon gondolkodtam, hogy mikor lesz már vége ennek a gyakorlatnak, hiszen olyan sok mindent kellett még elvégeznem azon a napon, mielőtt befejeztem a munkámat. Tudtam, hogy nem helyes a gondolkodásom, de az ember a mindennapi élet problémáit elébe helyezi azoknak a dolgoknak, amik majd csak később következnek. Erre vall az a mondás, amit sokszor hallottam Magyarországon: "Annyi a dolgunk, hogy még meghalni sem érünk rá.

Szeretném, ha az olvasó most megállna egy rövid időre, és őszintén megválaszolná ezt a kérdésemet: mit jelent nekem Jézus Krisztus váltsághalála és feltámadása? Tudod-e, hogy az Ő feltámadása a biztosíték arra, hogy Ő él, te is élni fogsz? "Hogyha pedig meghaltunk a Krisztussal, hisszük, hogy élünk is Övele" — mondja az apostol (Róma 6:8). Tudatában vagy-e annak, hogy ez a beszéd nem bölcselkedés, hanem nagyon is gyakorlati igazság? Gondoltál-e arra, hogy egyszer a te szíved is megszűnik dobogni, és akkor élet vagy halál kérdése lesz az, mit tartasz Jézus Krisztusról. Nem véletlen az, hogy egyszer a Mester megkérdezte tanítványaitól: "Kinek mondanak engemet az emberek?" (Lukács 9:18). Én most megkérdezem tőled, kinek mondod te az É-

let és Halál Urát? Ugyan érezted-e a maga valóságában bűneidnek a terhét, melyet Jézus Krisztus az Ő testében felvitt a keresztfára, átokká lévén érettünk, hogy mi Isten igazsága legyünk Őbenne? Érezted-e már, milyen szörnyű lenne Isten előtt megállanod, ha nem ölthetnéd magadra Jézus Krisztus érdemét, "Aki bölcseségül lőn nekünk Istentől, és igazságul, szentségül és váltságul"? (I. Kor. 1:30). Átélted-e legalább egyszer azt a felszabadulást és boldog bizonyosságot, amire az apostol hivatkozik, mikor felkiált: "elnyeletett a halál diadalra" (I. Kor. 15:54).

Pál tanítása szerint ez akkor következik be, amikor ez a romlandó test romolhatatlanságba öltözik. Csodálatos isteni bölcseség rejtőzik emögött a kinyilatkoztatás mögött. Az ember nem hinné, mennyi romlandóság és nyomorúság fér meg ebben a romlandó és halandó testben. Valóban, nem lenne gyönyörűség örökké élni, ha az ember ebben a testben kényszerülne maradni egy örökkévalóságon át. De Isten új testet ad a feltámadásban, hasonlót ahhoz, amiben Jézus Krisztus megjelent az Ő feltámadása után a tanítványoknak. Mert Ő volt a feltámadottak első zsengélye az új testben, melyet az Irás "lelki test"-nek nevez (I.Kor. 15:44). Hogy milyen nagy szükség van erre a lelki testre, hadd mondjak el erről egy történetet. Egy 25 éves fiatal házas ember részegeskedő züllött életet élt. Egyik éjjeli tivornyázása után részegen vezette autóját, neki ment egy villanyoszlopnak, kiesett az autójából, és eltörte a hátgerincét. Ennek következtében egész alsó teste megbénult. Azóta (1956 óta) ágyhoz kötött nyomorékként élte az életét, elkeseredve Isten és ember ellen. Lábai elsorvadtak, térdben és csípőben összezsugorodtak, teljesen használhatalanná váltak. Mivel állandóan a hátán volt kénytelen feküdni (zsugorodott lábai miatt hasra nem fekhetett), felfekvései (bedsoars) támadtak, ezek megfertőződtek, ugyancsak, felfekvési betegségek támadtak a bal térdén, ezek annyira megfertőződtek, hogy vérmérgezés (septicemia) fejlődött ki, és a beteg vagy egy hónapig magas lázban élet és halál között lebegett. A vezetésem alatt álló kórházi osztályra kapott beutalást vagy két hónappal ezelőtt. Minden kísérlet csődöt mondott arra, hogy a lázat levigyük és a fertőzést megállítsuk. Nem maradt más hátra, mint hogy mindkét lábát tőből amputáljuk. A beteg eleinte visszautasította ezt a javaslatot, de ugyanakkor kért, hogy tartsuk életben, mert nincs kész a halálra.

Egyik délután leültem az ágya mellé, és teljes nyiltsággal feltártam előtte, hogyha nem járul hozzá a műtéthez, nincs mentség a számára, de a műtét sem biztosan menti meg, mert már nagyon előrehaladt a betegsége. Az volt a tervem, hogy előbb az egyik lábat amputálom, és ha ezt túléli, akkor egy hét múlva a másikat. Azt is megmondtam neki, hogy legjobban teszi, ha elrendezi a házát, mert lehet, hogy Isten elé kell állnia. Beszéltem feleségével és édesanyjával is. Utána megkértem a kórházi lelkészt, hogy ő is beszéljen vele. A lelkésztől tudtam meg a beteg züllött multját, de azt is, hogy Isten előtt bűnvallást tett a műtét előtt való éjtszakán, és felajánlotta életét Istennek, ha életben maradna. Egy hétfői napon amputáltam a jobb lábát csípőben. Öt egység vért kellett adnom a műtét alatt a nagy vérveszteség pótlására (2500 köbcentiméter), óriási mennyiségű penicillint és műtét után hosszú napokon át, de egy hét múlva meg mertem kockáztatni a másik láb amputációját is. Ez volt a betegebb és nehezebben amputálható láb. Most csak 3 egység vér kellett. Ujabb egy hét élet-halál közt lebegés, magas láz, végtelen kimerülés, de lassanként a beteg kezdett magához jönni. A láza kezdett csökkenni, most már a hasára tudtuk fektetni és a felfekvései kezdtek javulni, miután végre hozzájuk tudtunk férni, és el tudtuk távolítani az elhalt részeket. A napokban eltávolítottam azokat a bőrlebenyeket, melyek az amputáció során visszamaradtak, de hiányos vérellátás miatt elhaltak. A beteg néhány nap óta láztalan, eszik és a könyökére tud támaszkodni. Azelőtt érzéktelenül és szinte élettelenül feküdt heteken át Még hónapokig tartó kezelésre van szüksége, mielőtt megvalósul az a vágy, ami most kitölti az életét:

> ismét el akar jutni a gyülekezetbe, nyílvánosan bizonyságot akar tenni arról, amit Isten kegyelme érte tett, és a hátralevő életét Isten dicsőségére óhajtja élni.

Ez az ember soha többé nem fog tudni járni vagy ülni, csak a hátán vagy a hasán feküdni, tolókocsiban mozogni.

> Milyen megváltás lesz majd őneki a feltámadott test, melyet biztosra remél a Kriszus ígérete alapján.

Szeretném, ha látnátok az arcát, mikor beszélek hozzá. Uj ember lett belőle a Krisztusban. Nincs elkeseredve, hanem hálás azért a kegyelemért, amelynek osztályosa lett.

De nekem is nagy élményt jelentett annak a megtapasztalása, hogy

"Jézus Krisztus tegnap és ma és örökké ugyanaz" (Zsid. 13:8).

ő ma is tud gyógyulást adni. Mikor a beteg felesége hálálkodott nekem, a tizenhatodik századbeli nagy francia sebész, Ambrois Paré szavaival feleltem:

> én kezeltem, ő gyógyított.

ő ma is ad üdvösséget a bűnbánó embernek, és Őbenne

> "elnyeletett a halál diadalra). (Hála az Istennek, aki a diadalmat adja nekünk a mi Urunk Jézus Krisztus által" (I. Kor. 15:57).

Te is elnyerheted ezt a diadalt a Krisztusban.

Mert eljön az Ur . . .

"és azon a napon az Olajfák hegyére veti lábait!" Zak. 14.3—4.

Kedves testvérek! Nem kell valami éleslátás ahhoz, hogy az emberek, még ha nem is élnek hitben és Isten szerint, meglássák, hogy itt valami rendkívüli nagy dolog van kialakulóban. Ez már több mint készülődés, ez már a kialakulás közvetlen előjele.

Zavarosak a külső életformáink, mert a belső embernek, csak az életünk eresze alatt és nem bennünk tudunk helyet biztosítani. Holott a legnagyobb baj, hogy éppen a belső emberünkkel nem vagyunk jó állapotban. Már pedig ebből az következik, hogy nem vagyunk jó állapotban Jézus Krisztussal! Pedig ha egyszer helyes viszonyba kerültünk Jézus Krisztussal, ez azt is jelenti, hogy bensőleg nem vagyunk letörve.

Ujra visszanyerted az új élet színét, az örvendezés és az utána való vágyakozás pírját. Ez a szin nem fut össze az arcodon, mint egy rosszul összekotyvasztott festék, ezt a szint mindenki észreveszi rajtad. Ez a szín biztosíték arra, hogy benned az élet rugalmassá és szintartóvá lett!

A próféta rugalmas volt. Odatartotta a szivét, ahol Isten bölcseséggel töltötte meg. Odatartotta a szemét, ahol Isten a jövendőbe nézetett vele. Látást kapott! És odatartotta az értelmét és új értelmet is kapott! Bölcseséggel, látással és új értelemmel lehet csak Isten eligazítását és kijelentését felfogni, megérteni, és továbbadni.

A próféta így telítődött meg és ekkor kibuggyant belőle az örökkévaló prófécia: "Mert eljön az Ur!" Igen! Mert egyszer el kell jönnie ennek a győzelmes időnek, amikor a dicsőség Ura az Olajfák hegyére veti lábait! Sokat üldögélt ő mint ember ezen a hegyen, elmerengett a jövője felett, a kereszten innen és a kereszten túli jövőről.

Félelmetesen csodaszép, Istennek telítődött perspektivák társultak eléje. És

saját maga életén túl ott állott előtte az ember, akiért vannak és lesznek mindezek. Vajjon tudjuk-e mi követni értelemmel ide az Ur Jézust? Tudnánk-e mi, ma, itt és most úgy olyan lelkesen és magunkról megfeledkezve énekelni, mint annakidején a jeruzsálemi gyerekek tették Ő előtte? Jött a Király és eltelt a szivük örvendezéssel és énekkel! Nyilván van bennünk még valami, ami elfojtja ezt a felszabadult éneket és nem engedi, hogy a szivünk kitáruljon! Vannak olyan éneklő madarak, amelyek addig nem tudnak énekelni, míg meg nem fürödtek. Milyen fürdő kell ahhoz, hogy egy emberi szív megszólaljon és énekre nyiljon az Ur Jézus előtt? (Tit. 3.15.)

"Nem az igazságnak cselekedeteiből, amelyeket mi cselekedtünk, hanem az Ő irgalmasságából tartott meg mnket, az

Ujjászületésnek fürdője és a Szent Szellem megújítása által!"

Ez tehát az éneklés és teljesség felé vezető út. És ez csak az ujjászületés fürdőjén keresztül vezet, élő célok felé. Mennyi halott cél csalogat mint távoli lidércfény bennünket, kifelé a saját erősségünkön, hogy aztán annál könnyebben végezhessen velünk, miután sikerült bennünket egy-egy zsákutcában tőrbecsalni. Isten igéje legyen egészen világos bennünk, amikor azt mondja a Sátánról, hogy mar csak kevés ideje van! Istennek legyen hála, elfogy a rendelkezésre adott idő! Már csak egy töredéke van meg. A leszámolás ideje közel van! A pohár betelőfélben van, és egy dátumot érint az egész leszámolás, amikor neki ez a találkozás a legfélelmetesebb lesz egész addigi életében. "Mert eljő az Ur!"

Kedves testvérem, te ne ülj fel a Sátánnak, aki fokozott ravaszsággal akar mindent elferdíteni, mint aki tudja, hogy neki már kevés az ideje! Ne félj az ijesztgetésétől! De ne is becsüld le a képességeit. Ne hallgass rá, aki mindenáron a láthatókhoz akarja láncolni az életedet. Vedd komolyan a próféta szavát, mert őt Isten Lelke indította arra, amit mondjon. Az ítélet közel van, de a jutalom is! Mert eljön az Ur!

Aki hitt, az eddig is Isten közelségében élt, de innentől kezdve, amikor a mi Urunk ismét megjelen, Isten elrejtettségében fogunk élni! "Mert a mi életünk el van rejtve Krisztussal együtt Istenben!" Ámen.

Olvasd!

Terjeszd!

Szerezz új előfizetőket

az EVANGÉLIUMI HIRNÖK-nek!!

A világ vége

Egy pár évvel ezelőtt világszerte nagy riadalmat okozott az indiai csillagászok jövendölése, mely szerint 1962 február 5-én vége lesz a világnak. A dátum elérkezett, el is múlt, de a világ nem pusztult el, ma is megvan s a tudósok ujra magyarázkodnak, igazítják tévedéseiket a világ népe előtt.

Öreg világunk már sok ilyen ijesztgető és félelmetes eseteket élt át. Az emberiségnek sok félrevezetést, alaptalan rettegést kellett átélnie a tévedéseken, vagy szándékos hazugságokon alapuló jövendölések miatt, amit mindég hamis próféták találtak ki, hirdettek és amiket csak tudatlanok és hitetlenek vettek be. Most is csak azok ijedtek meg, akik nem ismerik a Bibliát, az egyetlen igaz kijelentések könyvét, ahol többször és nyomatékosan ki van jelentve, hogy a bekövetkező vég örök titok marad az emberek előtt. Jézus tanítása szerint "Mint a Nóé idejében, minden a megszokott mederben folyik az emberiség életében, de mint akkor az első világ népére rázúdult az özönvíz veszedelme, ugyanúgy lesz e mostani világnak vége is. Akkor aki a mezőn lesz, ne siessen haza, hogy megmentsen valamit, vagy aki házatetején lesz ne menjen le a házba, hogy megmentse holmiját" (Máté 24:16—18).

A rész 36-ik versében azt mondja Jézus, hogy arról a napról senki sem tud semmit, még az ég angyalai sem, csak az Atya Isten egyedül.

De az emberek szeretnek okoskodni, belekontárkodni Isten dolgaiba is anélkül, hogy hinnének Benne és követnék az Ige utasításait, ahol az van mondva, hogy éppen azért, mert nem tudjuk a világ végének dátumát, a Krisztus másodszori eljövetelének napját, az ítélet megérkezését, azért — mondom — mindenkor legyünk készek a nagy eseményekre, a nagy találkozásra. Istenfélő népek nem félnek az Ur eljövetelétől, azok hittel és szeretettel várják Őt Kiben hittek és Kinek szolgáltak, hogy teljesíteni fogja ígéreteit. Annál jobban félnek a hitetenek, az istentagadók, a kételkedők, a babonások, a lelki sötétségben tévelygők.

"Megjárod kisfiam — mondta egy gőgös hitetlen ember a hívő kisfiunak — ha a mennyország, ahova vágyol, csak mese lesz, semmi más". Megjárja bácsi, ha a pokol, ahova nem vágyik, nem lesz mese, hanem valóság, felelte a kisfiú.

Azért félnek a hitetlenek, a világ végétől, mert attól tartanak, hogy hátha igaz lesz mindaz, amit most nem hisznek sőt tagadnak, hogy számot kell adni minden hamisságrol és bűnről, minden haszontalan szóról, amit mondtak, vagy elkövettek.

A Biblia nem tudományos könyv, nem a civilizáció fejlesztését van hivatva növelni, de van benne annyi tudomány, amennyire az emberi léleknek szüksége van, hogy ne botorkáljon a sötétségben, és van benne annyi civilizáció, amennyi kell ahoz, hogy az ember Isten képmása maradjon, s le ne zülljön az állati nívóra, vagy vadálattá ne változzon kegyetlen cselekedeteiben. Az asztrológusoknak a Biblia mondja meg, hogy a bolygók, az égitestek, a csillagok számlálhatatlan sokasága nemcsak azért léteznek, hogy világítsanak, hanem azért is, hogy jelt adjanak ünnepeknek, éveknek. (I Mózes 1:14.)

A csillagászok tudományában mi hívők sem kételkedünk. Éppen a Bibliában találunk legtöbb és legjobb bizonyítékokat arra nézve, hogy az égi testek járásából ők nagyszerű dolgokra jöttek rá, de sokszor tévedtek is. Azért tíltotta el az Ur az Ő népét a tudósok tanításának vakon való követésétől. Pl. Jeremiás 10:2-ben ez van: "A pogányok útját el ne tanuljátok, az égi jelektől ne féljetek, mert a pogányok félnek azoktól."

Viszont örök szép történet marad a keleti bölcsek esete, akik Jézus születésekor látták az Ő csillagát és elindultak az uj Király megkeresésére. Ezek nem pogány bölcsek és nem királyok voltak, ahogy később tanítani kezdtek róluk. Minden valószinüség szerint babilloniai zsidó csillagászok voltak, akik a fogság után is ott maradtak, a próféciai könyveket szorgalmasan tanulmányozták, a csillagok járásával kapcsolatban várták, lesték a megjövendölt zsidó Messiás megérkezését. Mikor az uj és ismeretlen csillag megérkezett, megértették a jelt, hogy megérkezett az uj Király s nyomban elindultak Palesztina felé s egyenesen Jeruzsálembe. Ott mindenkitől tudakozódtak, s mivel senki sem tudott magyarázatot adni, Heródes udvarába kerültek és Heródes elé is, kinek bölcsei az Irásokat vették elő, s benne megtalálták, hogy Bethlehembe kell megszületnie a Messiásnak. Jézus ekkor már kétéves volt s az Irás szerint Őt megtalálták a házban, ahol a csillag megállt, tehát nem a jászolban, ahogy hamis festmények és ferde tanítások tanítják néha együtt a pásztorokkal, akik az első órában megjelentek.

"Tévelygetek, mert nem tudjátok az Irásokat", mondja Jézus (Márk 12, 24). Ez a mondása ma is alkalmazható nemcsak a pogány népekre, hanem a névleges keresztyénekre is. Csak így történhetett meg már több ízben az, hogy keresztyénnek nevezett országokban és né-

(Folytatás a negyedik oldalon)

EVANGÉLIUMI HIRNÖK
GOSPEL MESSENGER
Published semi-monthly by the Hungarian Baptist Union of America
225 E. 80th St. New York 28, N. Y.

Editor — Szerkesztő:
Rev. PETRE M. ADALBERT
943 Merrill Ave., Lincoln Park 25, Mich.
Z. C. szám: 48146

Entered as second class matter at the Post office of New York, N. Y., under the Act of March 3. 1879. Accepted for mailing at the special rate of postage as provided in Section 1103, Act of October 3, 1917

Subscription fee: $3.00 per year
Előfizetés, címváltozás erre a címre küldendő:
Mr. John Szasz
1619 Edward Ave. N. E. Canton 5, Ohio

A HALÁL FULÁNKJA

Kor. I;15:55.

"Bizonyos, mint a halál" — szól a szállóige és ennek a szállóigének nagy igaza van. De megdöbbentően szomorú, hogy a legtöbb ember nem készül és nincsen készen a halálra.

Pedig csak az tud igazán keresztyéni életet élni, aki állandóan készül és készenlétben várja azokat a pillanatokat, amelyekben Isten elszólítja az élők sorából.

Ha elgondoljuk azt, hogy Istennek minden a hatalmában van, akkor megértjük azt is, hogy a halál felett is uralkodik. Nem nehéz megérteni és felfogni azt, hogy a halálból is valami jó származik azok részére, akik Isten kegyelméből vele szövetséget kötöttek és jó, áldott viszonyban élnek e földi életben az Istennel.

Van-e olyan szülő, aki gyermekeinek rosszat akar?

Ugye erre a felelet csak az lehet: nincsen. Minden jóravaló szülő gyermekei javát keresi és akarja. Csak az emberi formából kivetkőzött, a bűn által teljesen megrontott szülő válik gyermekei ellenségévé s akar, kíván rosszat gyermekeinek.

A mindenható Isten, aki képére teremtett s aki az Ur Jézus által a legnagyobb áldozatot hozta meg az emberért, minden földi szülőnél jobb mennyei atya, a legjobbat akarja gyermekeinek s Isten abban akarja meglátni iránta való szeretetüket és benne való bizalmukat, hogy Őérette és országa ügyéért életüket teljesen átadják neki s engedelmes szívvel Néki szolgálnak. S mikor bekövetkezik a halál, az nem lehet más, mint gyermekei hitének egyik próbatétele.

Minden keresztyén embernek oda kell adni egész életét Isten szolgálatára, hogy a földi élet befejezésénél, munkájának, harcának vége ÁLDOZATOS halál legyen, mint a Pál apostolé volt, aki azt mondotta:

"Mert én immár megáldoztatom s életemnek vége elközeledik."

Igaz, hogy Isten a mártírhalált nem kívánja, de azt a hitet és érzületet határozottan elvárja, hogy az életet elkészítsük s készen legyünk, mert csak az ilyen keresztyén emberekre mondhatja az Ur Jézus:

"Ha MEGHAL IS, ÉL!"

A halál feléd nyujtja fullánkját! Készen vagy? Ha nem, készülj, míg arra időd és alkalmad van!

A világ vége

(Folytatás a 3-ik oldalról)

pek közt megrendezték a hamis próféták a világ vége nagy komédiáját, tönkretéve sok népet nemcsak anyagilag, de megzavarva gyermekies hitükben is, mely csalódások miatt azok elestek a hitben s Jézus szavai szerint "Második tévelygésük nagyobb lett az elsőnél."

Ilyen nagy elbolondítások sokaságát sorolhatnám itt el melyek egyrésze az én életem idején történtek, másokról írásokból vettem tudomást, de feleslegesnek tartom s nem akarok krónikása és történelemírója lenni a hívő nép eme ferdeségeinek és gyerekes eljárásának, ami annyi kárt okozott. De egy utóbbit ide akarok iktatni főleg azért, mert innen Amerikából szállították hozzánk Erdélybe, sok zavart, kárt és bánatot okozva a hívő gyülezkezetekbe.

Terjesztettek egy ferde nézetű és egy tévelygéssel teljes vallási felfogást, melyel megzavarták a hívő gyülekezetek békéjét, az Irásban nem eléggé jártas tagok lelki életét. Akik terjesztették azokat a tévtanokat kegyetlenül bíráskodtak a mi keresztyéni életünk felett amiatt, mert nem állandóan a Szentlélek képezte tanításunkat, nem beszéltünk idegen nyelveken, nem voltunk lármásak az istentiszteleteinken stb. A gyülekezeteinkből kiszakított tagokból uj gyülekezeteket szerveztek, ahol lármás, ujjongó és érthetetlen zavargásokkal dícsérték az Urat (és önmagukat) de el is ítéltek mindenki mást.

A megfélemlített uj csoportok vakon követték uj vezéreiket, kiktől megtanulták, hogy aki nem beszél "idegen" nyelven, annak nincs Szentlelke, hogy Isten a Szeretet, soha senkit kárhozatra nem visz, vagy enged, hogy mikor az ember meghal, a lélek is meghal, vagy elalszik, hogy világi javakkal bírni bűn, azokat el kell adni mint az apostoli gyülekezetek idejében tették a megtért lelkek és minden pénzt le kell rakni az apostolok lábainál stb. stb.

Miután az Ur eljövetelét, illetve annak dátumát néhány hónapra előirányozták, sok tagjaikat (a mi volt hittestvéreinket) rávették vagyonuk eladására, gazdasági állataik és felszereléseik elkótyavetyélésére. Ezek hiánytalanul átadták pénzüket az új prófétának, aki hatalmas, modern nyomdát szerelt fel egy vadonat uj nagy épületben. Az építkezés alatt egyik testvérünk arra járt s látta a férfiakat és nőket, amint nagy szorgalommal hordták gyalogosan a téglát és maltert a kőművesek keze alá. Megkérdezte, hogy tudják-e hogy mit cselekesznek? Oh igen felelték, megszégyenítő, nagy hittel mindenünket eladtuk s idehoztuk pénzüket ebbe az épületbe és nyomdába, mert néhány hónap mulva jön az Ur Jézus, nincs szükségünk semmire. Hát erre az épületre és nagy nyomdára, mely ontani fogja az antikrisztusi tévtanokat azután is lesz szükség, ha itt lesz az Isten országa? — kérdezte. Azt nem tudjuk, felelték a megzavart és megcsalt szegény emberek.

A néhány hónap elmult, Jézus nem jött el, a becsapott emberek felelősségre vonták a hamis prófétát, aki hadonászott, hadart és magyarázkodott, hogy megvan írva: "A vőlegény késett" (Máté ev. 25, 5). Borzalmas botránkozások keletkeztek a gyülekezeteinkben, a becsapott és tönkretett nép követelte vissza vagyonát mire a próféta nem volt hajlandó, inkább hazudozott tovább. Az ügy a törvényszékre került, a tagok ügyvédeket fogadtak, pereltek mialatt a nyomda tonnaszámra ontotta a hamis tanokat tartalmazó traktátusokat, könyveket. — Végül a hatóság lezáratta az épületet, árverésre került minden s amit az ügyvédek nem tudtak elzsebelni abból valami csekélységet kaptak vissza a naiv hívők, akik szintén azért tévelyegtek, mert nem tudták az Irásokat, vagy ha tudták, nem hitték.

Az égi jelek egyik legszebbike a szivárvány, az özönvíz elmulta után jelent meg először, I Mózes 9:8) mikor az Ur igéretet tett az embernek, hogy sohase fog mégegyszer özönvízet bocsátani a világra. Viszont több helyen meg van írva, hogy tűzözön által emésztetik meg a föld minden rajtalevővel együtt. Tudjuk, hogy legnagyobb tudósaink nagy

buzgalommal dolgoznak a mindent elpusztító tűzözön előkészítésén. A jelek, melyek megelőzik a végveszedelmet szépen sorakoznak előttünk, csak olvasni kell az Igét és kísérni az eseményeket.

De mindezekből ne a dátumokat kutassuk, mert ott csak becsapódunk, hanem Jézus szavai szerint legyünk készek a nagy találkozásra. Akik szeretik és félik Istent, akik megtisztultak a golgotai vérben, azok legyenek készek találkozni az Üdvözítővel, akik nem hisznek Benne azok találkoznak a Bíróval.

Figyelem! Figyelem!

ARANY ALKALOM

Aggmenházunk bizottsága a feb. 25-én megtartott gyűlésén elhatározta, hogy amennyiben az Otthonunk ez évben fönnállásának 40-ik esztendejét ünnepli, Szövetségünkhöz tartozó gyülekezeteink és magyar testvéreink, az Aggmenházunkat terhelő közel 17 ezer dollár adósságot fizessük ki. Erre az intézet kasszája magában képtelen s szükség van a gyülekezeteink, azok testületei és minden egyes testvérünk támogatására. ..Arany alkalom ez a mi részünkre. Meg kellene ragadni ezt s az 1964 évi konvenció alkalmával, mely julius 9-én veszi kezdetét Cleveland O.-ban össze kellene gyüjteni ezt az összeget s meg kellene szabadulnunk az adósságunktól.

Felkérjük Szövetségünkhöz tartozó összes népünket és barátainkat, hogy adakozzanak erre a célra. Talán ez lesz szövetségi életünkben az utolsó kérelmünk aggmenházi célra. Mindössze három hónapunk van erre a gyüjtésre, azért gyorsan kell intézkednünk és segítenünk, abban a tudatban, hogy "a jókedvű adakozót szereti az Isten". Minden adomány, kisebb, vagy nagyobb összeg az Aggmenházunk pénztárosához küldendő, kinek pontos címe: Mr. Elemér Kish 924 Congress St. Fairfield,conn. Ahogy én látom, ez a megmozdulás jó hatással lesz szövetségi életünkre.

Szíveskedjenek pénzbeli adományokat küldeni, de ha valaki bondot, vagy részvényt szeretne átadni erre a célra, fontos, hogy az legyen átíratva a Bethesda Otthon nevére, Palm Bay, Florida címre. Ezzel a kérelemmel kapcsolatban arra is felszólítjuk lelki testvéreinket, hogy a végrendeletükben emlékezzenek meg a mi kedves otthonunkról. Mindenben törvényesen járjanak el, hogy később kellemetlenségek ne forduljanak elő.

Mi mindenben gyakorolni akarjuk a tiszta keresztyéni érzelmet és rendet.

Drága testvéreim, meg vagyok győződve, hogy ez az Urtól van. Engedelmeskedjünk a kérelemnek s gyakoroljuk a keresztyéni jótéteményt aggmenházunkkal szemben.

Mikor e sorok írója az adósság kifizetését a gyűlésen indítványozta, némelyek azt mondották: "Nincsen elegendő pénz". A felelet erre az volt: "Próbáljuk meg az Urat." Isten keze nem rövidült meg s ígérete szerint Ő készen áll minket megsegíteni. Ha mi megtesszük a mi részünket, az Ur egész biztosan megteszi az Ő részét csodálatos módon. Vessük hitünket az Istenbe s tegyük fel ezt a kérdést ezzel az üggyel kapcsolatban: Mit tenne az Ur az én helyemben?

Testvéreim! Ne legyen ez a felétek intézett kiáltás, a pusztában elhangzott szó. Ragadjuk meg ezt az arany alkalmat s hozzunk most még egy kevés áldozatot, aggmenházi adósságunk kifizetésére. Fizessük ki azt, ne nyomja gyenge vállunkat. Meg vagyok győződve, hogy az Ur segítségével megbirjuk tenni!

Lapunk minden egyes számában leközöljük az erre a célra beküldött adományokat. Vajjon ki, melyik gyülekezetünk, vagy testületünk lesz az első?

Ezért sokat imádkozó testvéretek az Urban,

Vér Ferenc

TANULJUNK

Irja:
Rev. PETRE M. ADALBERT
szerk.

Filemonhoz írt levél

Ezt az egy rövid fejezetből álló levelet Pál apostol írta a római fogság idején K. u. 63—64 között; abban az időben, mikor a Kolossébeliekhez írt levelét is megírta. A levélben megnevezett Filemon, kinek a levél szól, egy gazdag gyülekezeti vezető ember volt, akinek az akkori szokás szerint rabszolgái is voltak.

Onesimus nevű egyén, egy volt a rabszolgák között, aki gazdáját megkárosította s félelmében megszökött gazdájától s mint ma is a szökevények leginkább a nagy városok felé tartanak, ahol az ilyeneket nehéz megtalálni, Onesimus Róma felé tartott, valószínűleg azért, hogy ott elrejtőzzék. Isten ezt a rabszolgát Pál apostolhoz vezette, kinek a rabsága idején is meg volt engedve a prédikálás. Az íge hatása alatt e rabszolga megtért s valószínűleg, tévedését helyre akarta hozni a meglopott gazdájánál, de félt az ilyen bűnökkel járó büntetéstől. Az apostol segítségét kérte.

Milyen szép példa ez minden megtért ember részére. Az Istenhez tért emberek a tévedéseket bevallják s bűnbánattal megalázkodnak az Isten és emberek előtt, és a lopott dolgokat visszaadják. Ez nehéz, de Isten úgy követeli.

Az apostol ebben a levélben Filemont arra kéri, hogy e megtért rabszolgát már ne úgy tekintse mint azelőtt, hanem úgy, mint testvérét az Urban. Hozzá teszi ehhez még azt is: "Régen ez neked haszontalan volt, de most hasznos." Az apostol vállalja azt is, hogy azt, amivel őt megkárosította, ő, Pál fogja visszafizetni.

Az apostol e könyvben kimutatja azt, hogy a keresztyéni viszonylat minden társadalmi viszonynak felette áll s azok, akik Krisztusban élnek, Isten előtt rangban nem különböznek egymástól. A keresztyének Krisztus testét alkotják s mindnyájan a Krisztus testének tagjai. Bármilyen társadalmi állást foglaljon el valaki, az a Krisztus testében való helyzetét nem változtatja meg.

Általános elemezés:

a) Üdvözlet és ajánlat: 1 — 7 v.
b) A különös kérelem: 8 —17 v.
c) Kártérítés ígérete: 18 —19 v.
d) Záró szavak: 20 — 25 v.

Olvassuk át figyelemmel a rövid részt s vonjuk le belőle a tanulságot. A jóvátétel komoly feladatát nem csak a levélből, hanem a Zákeus életéből is megtanúlhatjuk, aki nem csak azt ígérte, hogy visszaadja másoknak, amit patvarkodással, hamis úton eltulajdonított, hanem annál sokkal többet.

HÁRMAS GYÜLÉS WADSWORTH, O.-BAN

A mult számunkban közöltek helyett kérjük az itt közölteket figyelembe venni:

—o—

A központi diakónusok a prédikátorok bevonásával a tavaszi gyűlésüket Wadsworth Ohioban tartják meg szombaton, április 25-én, Vér Ferenc elnök vezetése mellett. A gyűlés imaáhítattal délután 1:30-kor veszi kezdetét. Vezérgondolat: "Lélekben buzgók legyetek".

Ugyancsak ezen a napon gyűlésezik a **Központi Nőegyesületek konferenciája Molnár Antalné elnöknő vezetése mellett.** Gazdag lesz áldásokban a gyűlés, amit asszonyaink ne mulasszanak el. Sőt kérjük nővéreinket ezen a gyűlésen megjelenni szíveskedjenek.

Ugyanaznap este fél 8 órai kezdettel a **központi ifjúságunk** tartja meg tavaszi műsoros programmját **Orbán Jimmi** vezetése mellett. Ez a műsor lesz a koronája az egésznek.

Készüljünk e hármas összejövetelre. — Komoly időket élünk, melyekben nagy szükségünk van lelki erőre, az összetartásra s közös életünk megerősítésére, hogy továbbra is képesek legyünk építeni Urunknak országát. **Vér Ferenc**

NŐK ROVATA
Rovatvezető: Szerencsy Mária
105 Demott Lane, Somerset, N. J.
Női konf. elnöke: Steg Mária
Alelnök: Szabó Istvánné
Pénztáros: Kurtz Lajosné
Jegyző: Szerencsy Mária

Az engedelmesség áldása

A Szentírás feljegyzése szerint (Ruth 2: 16, 17.) Ruth szeretettel vitte haza Naominak, nem csak a gabonát amit szedegetett és kicsépelt, de az aratóknak készített eledelből — amiből ő is részesült — miután ő is megelégedett, abból is vitt haza Naominak. Naomi csodálkozott a nagy mennyiség láttán, egy napi munka után megkérdezte Ruthtól, hogy hol dolgozott? Mikor megtudta, hogy Boáz földjén volt, akkor látta meg először Naomi, hogy az Urnak célja volt az életével és hazájába való visszatérésével.

Héber szokás volt, ha a rokon meghal, az elhaltnak következő nőtlen rokona veszi el feleségül a gyermektelen özvegyet és vele együtt a földet, illetve az örökséget is megveszi. (Ruth 4: 5, 6.) Ebben a családban egy közelebbi rokonról is van szó, akit előbb illetett a vagyon. De ez a rokon nem élt az őt megillető joggal, nem váltotta meg az özvegyet és így a megváltás joga Boázra szállt át. Isten csodálatosan kegyelmes volt Ruthhoz, életében valóra vált az Ige: "keressétek először Istennek országát és az igazságát, és mindezek megadatnak nektek.." (Máté 6:33.) Az első lépés Őt keresni és az Ige szerint a többi minden ráadás.

Isten minden egyént személy szerint tart számon, még a "hajunk szála is tudva van Ő előtte." Ő munkálkodik a szivekben anélkül, hogy egyéni akaratunknak ellenálljon. "Aki akar jöjjön" hirdeti énekünk is. Isten senkit nem kényszerít, szabad akaratot adott nekünk. Rajtunk áll, hogy ezt a kiváltságot jól használjuk, vagy visszaélünk vele? "Előtökbe adtam a jót és gonoszt."

Három hónapig tartott az aratás. Ez idő alatt Ruth és Boáz majdnem naponta találkoztak és közelebb kerültek egymáshoz. A következőkben ismerni kell a régi héber szokást, hogy félreértés nélkül megérthessük a történést. "A földet pedig senki el ne adja örökre, mert enyém a föld: csak jövevények és zsellérek vagytok ti nálam." (Mózes 25:23.) Amikor Elimélek elhagyta Kanaánt és Moáb földjére ment, maradt egy kis földje, amit most özvegyen maradt felesége Naomi akar eladni. Izráel népének akkori társadalmában, nem volt helye az özvegy nőnek, szokás szerint ujból férjhez ment. Az Ujtestamentumban Pál apostolnak is ez az álláspontja: "akarom, hogy a fiatal özvegyek férjhez menjenek." (I. Tim. 5:14.) Naomi a mózesi törvények alapján (5. Móz. 25:6.) adta a tanácsot Ruthnak, mivel Ruth moábita lévén, nem ismerte a törvényt. Ruth alázata, engedelmessége, elnyerte a jutalmat, szeretete őszinte volt, szivében nem volt megalkuvás.

Ruth neve belekerült az Ur Jézus nemzetségi táblázatába (Máté 1:5.) hirdetve az utókor számára, mily nagy és fontos szerepet foglal el életünkben az engedelmesség. Vajjon van-e nekünk is engedelmes, meg nem alkuvó szivünk, hogy amikor Jézus hív, megyünk-e? Bárhova küld megyünk-e, bármit kér adjuk-e? "Ne szabjátok magatokat e világhoz — megvizsgáljátok, mi az Istennek jó, kedves és tökéletes akarata." Róma. 12:2.)

Személy szerint nekem nagyon sokat jelent Ruth könyve. Amikor ez uj házába kerültem, én is idegen voltam e földön és csodálatos lelki nyugalmat adott, amikor elfogadtam és elmondhattam az igét "néped az én népem, Istened az én Istenem." (Ruth 1:16.) Az Ur hatalmasan cselekedett az én életemben is, mert "aki az Ő tulajdon Fiának nem kedvezett, hanem Őt mindnyájunkért odaadta, mimódon ne ajándékozna vele együtt mindent minekünk? (Róma. 8:32.)

Vele együtt . . . és nem nélküle!

Mrs. Th. Faulkner.

MISSZIÓ-MEZŐN

A MIAMI MAGYAR MISSZIÓBAN

A Miami-i Magyar Baptista Misszió, középen Dr. Biró L. és Dr. Udvarnoki B. testvérrel

A miami-i Magyar Misszióban Dr. Udvarnoki Béla hitmélyítő előadásokat tartott február 27 és március 1 között, a Shenandoah Baptista Gyülekezet templomában. Ezekre az alkalmakra nívós meghívók is készültek, melyeket testvéreink és barátaink szétosztottak a magyarság között. A hivogatás szép hangja hozzánk is elérkezett a 64 mérföldes távolságban, s feb. utolsó szombatját és március első vasárnapját e kedves kis misszióban töltöttük el. Lehoczky János Testvéreink fogadtak, kiknek otthonában mindig jól érezzük magunkat. Lake Worthról velünk jött Bach Lajosné nővérünk is, ki szintén Lehoczky T. vendége volt. Ott találtuk a testvérek között Osváth Lajosné nővérünket is, aki Detroitból érkezett és hosszabb ideig vakácózott Miamiban.

E missziót Dr. Biró László testvérünk vezeti és gondozza, aki Coral Gables külvárosban egy angol ajkú gyülekezetnek lelkipásztora. Magyar ember lévén, lelkében mélyen érzi a magyar népünk közötti misszómunkának szükségességét e nagy világvárosban, ahol állítólag már 30 ezer magyar telepedett le. Sajnos nagy elfoglaltsága miatt a magyarok között alig végezhet más munkát, mint a vasárnap d.u. megtartott magyar istentiszteleten az igehirdetés szolgálatát. E kis csoport Bíró Testvér vezetése mellett várja azt az időt, amikor valahol egy alkalmas szolgája az Urnak meghallja a macedóniai kiáltást: "Jere által Macedóniába — illetve Miamiba — s légy segítségül nékünk".

Dr. Udvarnoki Testvérünk négy alkalommal tartott mélyen szántó lelki tanítást a Péter apostol I. levele alapján. — Sajnos feleségem és én csak az utólsó két előadást hallgathattuk meg, de az is megérte a fáradtságot. A hivogatás munkája kevés eredménnyel járt. Magyar testvéreink közül kevesen jöttek el az istentiszteletekre. Az Ur Jézus példázatos tanítása jutott eszembe, melyben a királyi vacsorára való meghívást az emberek különböző kifogásaikkal elutasították. (Luk. 14:16—24). De azért mégis többen voltak olyanok, akik a hívást meghallották, eljöttek és élvezték az előadásokat, amint a fenti képen is láthatjuk.

A magyar misszió tagjainak elcsüggedni és elfáradni nem szabad. A munka a mienk, Istené az áldás. Sokat kell imádkozni e misszió előrehaladásáért abban a tudatban, hogy ha valamit kérünk Istentől, Ő azt alkalmatos időben megadja. Vigyázni kell erősen a lelki egységre. Gondot kell viselni a testvéri szeretetre: "Ugy szeressétek egymást, amint én szerettelek titeket" —tanija az Ur Jézus—. S ha a szeretet lánca erős, s egymás megbecsülése és értékelése rendíthetetlen, akkor Isten e kissebb csoport által is nagy munkát végez. Őelőtte nem a tömeg hanem a lelki életnek minősége számít.

Áldja meg az Ur az elvégzett munkát, Udvarnoki Testvérünket, aki az íge mag-

vait a lelkek talajába hintegette. Adjon az Ur sok áldást s gyümölcsöztesse azokat az örök életre.

P. M. A.

BUENOS AIRES, ARGENTINA.

Karácsony napján délután 3 órai kezdettel tartottuk meg örömökben gazdag karácsonyi ünnepünket. Gyülekezetünk szépen megtelt hallgatókkal, A kezdőének és a bevezető ima elhangzása után alulirott mondott rövid üdvözlő beszédet. Az énekkar énekelt egy éneket s utánna kisebb gyermekeink és az ifjúság mondtak szép alkalmi verseket. Öröm volt látni és hallgatni amint kisebb gyermekeink kipirult boldog arcal a szépen feldíszitett karácsonyfa mellett a Megváltónk születéséről szavaltak. Egy kvartet elhangzása után alulirott beszélt "Isten karácsonyi üzenetéről" amit a jelenlevők nagy figyelemmel hallgattak. Egy közös ének éneklése közben a karácsonyfán kigyulladtak a villany gyertyák s ezt követte a gyermekek számára elkészített karácsonyi csomagok kiosztása, amint a vasárnapi iskolánk két gyermek osztályának tanitói végeztek. Öröm volt látni azt a boldogságot, amellyel gyermekeink átvették karácsonyi csomagjaikat. Én és családom életünkben először ünnepeltünk karácsonyt nyáron 33 fok melegben. Ez a mi számunkra még nagyon szokatlan volt.

Szilveszter napján délután 4 órára a gyülekezet összejött hálaadó imaórára és istentiszteletre. Együttesen hálát adtunk az Urnak az elmult 1963 évben rólunk való hűséges gondviseléséért és megtartó kegyelméért. Testvéreink közül egyesek mindnyájunk épülésére szép vallást tettek arról amit az elmúlt évben átéltek az Urral. Alulírott Jer. Sir. 3: 22—23. versek alapján beszélt Isten megmegújuló kegyelméről és irgalmáról. Az 1963 év utolsó óráiban szivünkben az Ur gazdag áldását érezve mentünk szét kiki az ő lakására.

Gyülekezetünk évzáróját megtartottuk január 18-án. Ekkor megalapítottuk az önkéntes imakört. Mivel testvéreink távol laknak a gyülekezettől, vasárnap délelőtt nem jöhetnek össze istentiszteletre, azért elhatároztuk, hogy minden vasárnap délelőtt 9 órai kezdettel otthon imádkozunk a megadott célért. Eddig 10 család és 6 egyén csatlakoztak az imakörhöz, köztünk van két barátkozó asszony is. Közös imáink áldását már is éreztük.

Ifjúságunk minden hónap 4-ik vasárnapján délután tartja az ő műsorát. Egy idő óta ez a jelígéjük: Mi nekem Jézus? Minden órán egy leány és egy fiú röviden arról beszél, a mi néki Jézus. Vallástételek után idő van adva rövid hozzászólásokra, ami mindig tanulságos és épületes szokott lenni. Közben vannak szavalatok, duet, kvartet, karének és zene. Ezen kérdésre, — mi nekem Jézus? — ilyen vallástételek hangoztak el: Jézus az én tanítom, Jézus az én Pásztorom, Jézus az én barátom, Jézus az én vígasztalóm, Jézus az én örömöm, Jézus az én tanácsadóm, Jézus az én Megmentőm, Jézus az én Megváltóm, Jézus az én lelkem tápláléka, Jézus az én életem. Február 23-án az ifjúsági órán sokan voltunk és az ifjúság gazdag és áldásos műsorral szolgált. Ifjúságunkért hálásak vagyunk az Urnak és imádkozunk értük, hogy segítse meg őket az Ur, hogy még odaadóbban szolgáljanak az Urnak és legyenek sokak áldására.

Az utóbbi időben azt is észre vettük, hogy a Sátán nagyon megirigyelte az Urban való örömünket és békességünket, nagy erővel igyekszik akadályozni az Urnak munkáját. Kérjük kedves testvéreinket, imádkozzanak értünk, s az itteni lelki munka áldásos előhaladásáért.

Urunk gazdag áldását kívánjuk mindenütt kedves testvéreinkre és gyülekezetünkkel együtt szeretettel üdvözöljük kedves testvéreinket.

Ami Urunk ismét eljövetelének reményében.

Pintér Sándor.

Dr. Haraszti Sándor ösztöndíjat nyert

"Örüljetek az örülőkkel."

Dr. Haraszti S. testvéreinket nagy megtiszteltetés érte és egyben öröm is, amennyiben a U.S. Public Health Service rákkutatói munkára több mint egyezer orvos közül őt is kinevezte 10,000 dolláros ösztöndíjjal a rákkutatói tudományos munkára. Ez az összeg minden évben kétezer dollárral fog emelkedni.

— "Hogy én megkaptam ezt az ösztöndíjat, azt elsősorban Isten kegyelmének tulajdonítom. Aki tehetséget, kitartást és egészséget adott" — írja Dr. testvérünk. Ebben a megtiszteltetés és kitüntetésben nagyon sokat segített testvérünknek, hogy az orvosi kiképzése mellett PH.D. degreet is megszerezte a tudományos kutatásban igen szükséges különböző nyelvek ismeretében. E kitüntetéssel kapcsolatban testvérünk egyik kötelessége lesz résztvenni az orvostanhallgatók és orvosok kiképzésében, s ez év julius hónappal kezdve tudományos kutatást fog végezni a gyógyíthatatlannak tartott rákbetegek kezelésével kapcsolatban.

Testvéreinkel együtt örvendünk a szép sikereknek s kívánjuk reájuk Istennek további segítségét és gazdag áldását.

(Szerk.)

A Bethesda Otthon Igazgatóságának gyülése

Az otthon igazgatósága feb. 25—27-ig tartotta meg évközi gyűlését, Schaefer Ferenc elnök tv. vezetésével. Jelen voltak mind a bizottsági tagok és hivatalból szövetségünk elnöke és titkára; valamint Dr. Udvarnoki Béla tv., mint vendég időzött közöttünk. Alaposan megvizsgáltuk intézetünknek minden irányú állapotát s azután megtárgyaltuk azokat. A szükséges intézkedéseket megtettük hatáskörünkhöz mérten, otthonunk előmenetelére és javára.

Amint számon vettük intézetünk pénztárát, tudomásul vettük azt is, hogy az $50,000.00-os adósságunkból még mindig $12,000.00 terhel minket. Aztán gondoltunk ezévi konvenciónkra, mely julius 8—12-ig a Cleveland Shaker tér-i gyülekezetben lesz megtartva, amelyen a Nőszövetség 40 éves jubileumát fogja tartani. Egy áldozatos testvérünk azt a kérdést vetette fel, hogy: "Az ünnepi hangulat emeléséért és az áldás fokozásáért nem lehetne-e a még fennálló adósságunkat konvenció előtt kifizetni és a konvención ünnepélyesen a kölcsönpapírt elégetni!" A gondolat visszhangra talált minden jelenlevő tagnál. Megtettük a nagy vállalkozást, de eszünkbe jutott az is, hogy: "Istennel mindenek lehetségesek a hívőnek." Az, Aki velünk volt és megsegített eddig, komolyan hisszük, hogy segítségével ezután is segítségünkre siet. Az idő elég rövid, ezért azonnal akcióba kell lépnünk. Imádkozzunk és dolgozzunk Isten országáért, szent neve megdicsőítéséért. Kérjünk nagy dolgokat Istentől, és tegyünk nagy dolgokat Istenért. Csak az maradt meg nekünk, amit Isten országáért teszünk.

Amint a bizottság környezete dolgozik szövetségünk külömböző területein ezirányban, kérjük gyülekezeteinket és szétszórtan élő testvéreinket is a hozzájárulásra. Ne csak nézzék és várják mi fog most történni, hanem segítsenek nekünk a szent munkában. Imádkozzanak velünk és duplázzák meg ez évben pénzbeli támogatásukat a menházra. Azokat is kérjük, akik nem számítottak adni, hogy most adjanak. Azután pedig kérünk mindenkit, hogy készüljenek a konvencióra.

A "mortgage"-égetés egy szép látvány és megható jelenet lesz, melynek áldásában szeretnénk minden testvérrel osztozni s vezetőségünk egyben szeretné megköszönni testvéreinknek több évtizeden keresztül fenntartott segítségét.

Kisebb lakások és templom ügye

Többen idősebb házaspárok kérnek tőlünk olyan kis lakásokat, melyben saját magukat gondozhatják, míg az Ur őket itt együtt tartja. A bizottság több tárgyalás után ha a konvenció jóvá hagyja a tervezetet, akkor a konvenció után törekszik azt minél előbb megvalósítani oly képpen, hogy ez a Menháztól teljesen külön álló vállalat lenne, de mégis szövetségünk hatása alatt és a Menház igazgatósága irányításával működne. Erre külön kölcsönt vennénk fel, s ha lehetséges kamat mentesen.

Amint a bizottság látja, az uj épületben lévő társalgó terem nem nagyon alkalmas istentiszteleti célra a következő okoknál fogva: Nagyon közel van a konyhához, hol nem lehet olyan csendben dolgozni, hogy a templomi csendet meg lehessen tartani. A másik ok pedig. a nehezebben lévő öregek nap-nap után ott tartózkodnak. Nekünk az nem templom, hanem egy közönséges hely, ahol még az istentisztelet ideje alatt is lehet társalogni. E melletti teremben van a TV. is, mely közönségesebbé teszi a helyet. Sokszor a telefon is megzavar bennünket. És téli időszakban kicsinynek bizonyul. Ilyenkor nincsen elég szék: az ebédlőből, a megterített asztaloktól kell összeszedni. Az útban levő asztalt tovább kell tolni, beljebb az ebédlőbe stb. stb.

Azért a bizottság azt is tervbe vette, hogy egy megfelelő kápolnát építsünk és gyülekezetté alakuljunk. Most már épül az 5-ik új ház a "Fair Haven" telepen s van kilátás arra is, hogy évről-évre többen lesznek olyanok, kik a Menház környezetében telepednek le. Kérjük a testvériséget imádkozzanak az új templomért is.

Remélem elég értelmesen írtam le az itteni helyzetet. Ha nem lenne elég világos, a konvención meg fogjuk hozzá kapni a felvilágosítást. Minden ezen célokra szánt pénzbeli támogatást szíveskedjenek az Aggmenház pénztárosához küldeni ezen címre: Mr. Elmer Kish 924 Congress St. Fairfield, Conn.

Megbízásból Petre Gábor.

—o—

Balogh Albert temetése.

Balogh Albert testvér 1960-ban jött be az Otthonunkba Cartaret N.J.-ből és az egész időn át kitünő egészségnek örvendett. Február 15-től nem érezte valami jól magát és 19-én este míg imaóránkat tartottuk 86 éves korában meghalt. Temetése a Bethesda Otthonból ment végbe. Otthonunk direktora Louis J. Kurtz testvér tartott a koporsonál rövid beszédet angol nyelven és ismertette Balogh tv. életkörülményeit. Utána Petre testvér hozta az Ur üzenetét a mulandóságról. Olyan a mi életünk mint a fű. Reggel virágzik és estére elhervad. De jó tudni azt, hogy van egy változhatatlan Atyánk, ki földi életünk után magához vesz minket.

A temetésnél Attila és Stumpf prédikátor testvérek is közreműködtek.

Adjon Isten nekünk vele boldog találkozást a dicsöségben.

Egy jelenvolt.

Megszomorodott szívvel közöljük, hogy a chicagói magyar baptista gyülekezetnek egyik legrégibb támogatója és hűséges Evangéliumi Hirnök olvasója, a gyül. diakónusa, Tatter Gusztáv Testvérünk, —néhai Rev. Tatter Vilmos édes testvére— 84 éves korában meghalt. Temetése február 29-én ment végbe, nagy részvét mellett. Az alkalmi ígét és búcsúztató, vígasztaló beszédet egy angol ajkú lelkész tartotta.

Tatter Gusztáv testvérünk Budapestről a régi amerikásokkal jött az Egyesült Államokba. Chicagóban telepedett le családjával együtt, s hosszú éveken át, amíg csak fizikai ereje bírta, nagyszerű jövedelmező üzlete volt. S mint más üzletembernek, neki is változó viszonyok között sok küzdelmei és megpróbáltatásai voltak, de minden jó törekvésben megsegítette az Ur. A gyülekezetnek egyik legnagyobb anyagi támogatója volt s az ott szolgáló magyar lelkészeknek éveken keresztül a jobb keze. Becsületes, jóravaló, jóra törekvő és minden szükségben levőn segítő keresztyén ember volt. Szövetségünknek minden anyagi támogatására a gyülekezeten keresztül bőven részt követelt magának.

Elhúnyt testvérünket gyászolja özvegy felesége, Tatter Gusztávné és hat gyermeke, azoknak családtagjaival együtt; Gusztáv, Henry, Milton, Eszter, Kataline és Dorothy.

Osztozunk a család mély gyászában s imádkozunk a megszomorodott szívekért. Az elhunyt testvérünk biztosan megmondotta s ha már testi gyengesége miatt nem mondhatta meg, de ha beszélni tudna most, azt üzenné: Kedves feleségem, gyermekeim, unokáim és rokonaim, a folyónak ezen az oldalán várlak, ahol már nincs küzdelem, fájdalom és szenvedés. Igyekezzetek úgy élni, hogy itt az örök boldogságban legyen egy boldog viszontlátásunk!

Vér Ferenc

A KELETI DIAKONUSOK KONFERENCIÁJA

1964 április 25-én délután fél 2-kor lesz Bridgeporton.

Ebéd 12-kor közösen a női konferencia résztvevőivel.

Minden keleti diakónust szeretettel kérünk, sziveskedjék. megjelenni. — Két fontos előadás lesz!

A KELETI NŐI SZÖVETSÉG

április 25-én délben 12:00 órai kezdettel tartja

ÉVI GYÜLÉSÉT

Bridgeport Conn.-ben.
Nagyon értékes előadóink lesznek!
Mindenkit szeretettel hívunk!
M.-NÉ, elnök

Helyesbítés

Sajnálattal közöljük olvasóinkal, hogy az 1964 március 1-i számunkban leközölt Rev. Molnár Balázs 15 éves jubileumáról szóló rendkivül szép jelentéssel kapcsolatban a "Tizenöt év" címen írt és az ünnepélyen elmondott költeménynek szerzőjét, illetve nevét helytelenül közöltük. Nem Rev. Molnár T. fia, hanem Molnár Géza, a bizottság elnöke írta. E tévedést a név azonossága idézte elő. Bocsánat a tévedésért.

(Szerk.)

A PÉNZTÁRNOKOK CIMEI:

Az AMB Szövetség pénztárnoka:
Mrs. MARY K. STEG
225 Papermill Lane Ext.
Fairfield, Conn.

Aggmenház és Árvaügy pénztárnoka:
KISH ELEMÉR
924 Congress St., Fairfield, Conn.

Irodalmi pénztárnok:
JOHN SZÁSZ
1619 Edward Ave. N. E. Canton 5, Ohio

Női Szöv. pénztárnok:
Mrs. MARIE KURTZ
748 Fordham Rd. Palm Bay, Fla.

Ifjúsági Szövetség pénztárnoka:
RUTH MOLNÁR
235 Villa Avenue
Bridgeport 4, Conn.

Vas. Isk. Szövetség pénztárnoka:
Mrs. ERNEST CSATÓ
3508 Chatham Ave., Cleveland 13, Ohio